

ÉTA Országos Szövetség

Falak között

Amikor kiderül, mi az igazán fontos

Készítette: Kovács Eszter

Mezőkovácsházi Hunyadi János Általános

Iskola, Gimnázium és Kollégium

11. a osztály

Iskolába járni unalmas és fárasztó, de mikor beköszönt a társak nélküli magány, rájövünk, hogy az iskola mégis jó. Falak között, lappal a kezünkben, bezárva különös érzés fogott el. Hiány, magány, unalom.

Vártam, hogy mikor lesz vége. Magamban annyi kérdés fogalmazódott meg: „Vajon miért van ez?” „Így van megírva a nagykönyvben?” „Vége lesz valamikor?” Míg ezen töprengtem, édesanyám kedves szava zökkentett ki málázásomból.

-Gyere segíteni Drágám!

Egyből felcsillant a szemem, hiszen imádok segíteni másokon. Ebben nőttek fel, ez egy alaplolog számomra. Rosszul érintett, hogy a karantén ideje alatt nem volt lehetőségem segíteni.

Édesapukám már 30 éve dolgozik fogyatékkal élők körében és én kiskorom óta mindig csodáltam türelmét, segítőkészségét. Példakép számomra. Mindig mentem vele segíteni, amikor nyaralni is mentek, ezáltal megszerettem a segítségnyújtást.

Az otthoni időszak alatt segítségnyújtásra esélyem sem volt, bármennyire szerettem volna. A boltba járás is nehézkes volt. Sokszor otthon hagytam a maszkot és az időkorlátozás megtanulása sem volt az erősségem. Gyakran kérdezték meg tőlem 9 óra után, hogy elmúltam-e 65 éves? Bár nem értettem annyira ezt a kérdést, de pár perc múlva értelmet nyert. Kis idő elteltével megtanultam szépen ebben a rendszerben élni, de egyvalamit nem lehet megszokni, a magányt.

Nővérem hazalátogatásai nagy örömet okoztak, mert végre volt társaságom, akivel tudtam beszélni csajos dolgokról. Szavai egyenlők a bizalommal.

A barátom ölelései biztosságot nyújtottak.

Édesanyám szava az erőt jelentette nekem.

Apukám érintése nyugalmat árasztott felém.

Érezve azt, hogy ők vannak nekem és rájönni arra, hogy a család mindennél fontosabb és nem csak ebben az időszakban, hanem egész életünk során.

Ez az időszak tanulság volt arra, hogy nem mehet le úgy a nap, hogy ne ölelnénk meg a másikat és ne mondanánk el egymásnak azt az egy mondatot, hogy köszönöm, hogy vagy nekem.

Vigyázni, szeretni, védeni talán ez a legfontosabb életünk során és persze, hogy a maszkot ne felejtsük el. ;)